

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl
samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: A. p. s. r. o., IČO X
sídlem J. 2347, X B.

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2022, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Spor byl o prokázání zveřejnění informace o měření rychlosti, o nejvyšší dovolenou rychlost v místě a době spáchání přestupku a o opomenuté důkazy.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šternberk (dále jen „městský úřad“) ze dne 27. 7. 2022, č. j. X.
3. Městský úřad citovaným rozhodnutím shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „ZSP“).
4. Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že jako provozovatelka vozidla registrační značky X (dále jen „vozidlo“) v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při provozu na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť neztotožněný řidič dne 8. 9. 2021 ve 20:14 hodin v obci Šternberk na ulici Jívavská, směr centrum, detektory 1, při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h. Vozidlu byla v měřeném úseku automaticky technickým prostředkem bez obsluhy (stacionárním radarem) naměřená rychlost jízdy 60 km/h. Při zohlednění možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla tedy nejnižší skutečná rychlost jízdy 57 km/h. Městský úřad uložil žalobkyni za přestupek pokutu 1 500 Kč a náhradu nákladů správního řízení v paušální výši 1 000 Kč.

5. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že správní orgány vyšly z nejvyšší dovolené rychlosti v místě 50 km/h, avšak v daném úseku komunikace je dovoleno jet rychlostí 70 km/h. Žalobkyně toto své tvrzení ve správním řízení podložila fotografií této dopravní značky a navrhla provést důkaz ohledáním místa a svědeckou výpověď řidiče vozidla, který vozidlo řídil v době spáchání přestupku.
6. Žalobkyně nesouhlasila s argumenty žalovaného, že snímek žalobkyně je v opačném směru jízdy, že se na žalobkyni přesunulo důkazní břemeno, že ohledání místa je nadbytečné, protože žalovanému je z úřední činnosti známo, že rychlost v daném úseku je stanovena nejvýše na 50 km/h.
7. Žalobkyně rovněž nesouhlasila s argumentací žalovaného, že řidič vozidla pan K. měl možnost se vyjádřit při podání vysvětlení ve správním řízení o přestupku řidiče, které městský úřad následně usnesením zastavil, a že řidič vozidla se k městskému úřadu nedostavil a k věci se blíže nevyjádřil.
8. V posuzovaném případě nešlo o situaci, kdy žalobkyně zpochybňovala některý z provedených důkazů, a proto by se na ni mohlo přenést důkazní břemeno. V posuzované věci žádný důkaz o úpravě nejvyšší dovolené rychlosti nebyl proveden. Žalovaný nevyvrátil argument žalobkyně, že v místě neplatí obecná právní úprava (nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h) a že zde místní úpravou silničního provozu byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost 70 km/h. Jediným důkazem ve správním řízení byla fotografie předložená žalobkyní, na které se nachází dopravní značka B20a, která upravuje nejvyšší dovolenou rychlost na 70 km/h. Bylo namístě, aby správní orgány dokazování doplnily. Žalobkyně doplnění dokazování navrhovala. Kupříkladu ohledání místa je důkaz zcela jednoznačně způsobilý prokázat, zda se daná dopravní značka nachází ve směru do centra nebo z centra. Tuto spornou otázku mohla objasnit i navržená svědecká výpověď.
9. Žalobkyní navržené důkazy nebyly nadbytečné, jak uzavřel žalovaný. Žalovaný nemohl v souladu se zákonem odkázat na znalost úřední činnosti, pokud neprokázal a ani neuvedl, z jaké úřední činnosti mu je tato znalost známa. Žalobkyní navržené důkazy byly odmítnuty v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 5 As 203/2014-34 nebo usnesením Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 359/05. Podle citovaných rozhodnutí lze neprovedení důkazu odůvodnit jediné tím že 1. navržený důkaz nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, 2. důkaz není s to ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili nedisponuje vypovídací potencií nebo 3. důkaz je nadbytečný, tj. argument, dle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno. Důvody žalovaného však stojí mimo tyto tři legitimní argumenty a jsou nezákonné a navíc irelevantní. Řidiči vozidla předvolanému k podání vysvětlení hrozilo obvinění z přestupku. Pokud správní orgán zahájil správní řízení ve věci přestupku proti

provozovateli, řidiči vozidla stíhání za přestupek již nehrozí. Nepřípadný je i argument, podle kterého byl řidič předvolán k ústnímu jednání, přičemž se k němu nedostavil. Jednalo se o ústní jednání v jeho vlastní věci, tedy ve věci, ve které byl sám obviněn. Řidič měl právo se k tomuto jednání nedostavit. Je věcí jeho obhajoby, jak se rozhodl. Ovšem v případě jeho předvolání jako svědka v právní věci žalobkyně by bylo jeho neoddiskutovatelnou povinností se k podání svědecké výpovědi dostavit. Z ničeho nevyplývá, že by tuto povinnost nesplnil. Jednalo se o kontaktní, existující osobu, které bylo možné doručit předvolání ke svědecké výpovědi. Vady správního řízení nabyly ústavněprávního rozměru.

10. Žalobkyně dále v odvolání namítala, že městský úřad neprokázal splnění podmínky podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o obecní policii“), tedy zveřejnit informaci o zřízení automatického technického prostředku pořizující záznam. Žalovaný k této odvolací námitce odkázal na přípis městského úřadu, který obsahoval odkaz na webové stránky obce. Z nich se mělo podávat, že 20. 3. 2015 byla daná informace zveřejněna. Žalovaný na tuto webovou stránku odkázal. Podle žalobkyně žalovaný námitku nevypořádal v souladu se zákonem. Žalovaný provedl důkaz webovou stránkou, ale neučinil ji součástí spisu, nezachytil její stav a neseznámil s ní žalobkyni a nedal jí možnost vyjádřit se k ní. Tento postup byl v rozporu s judikaturou NSS. Nadto webová stránka, na kterou žalovaný odkázal, nebyla zveřejněna přede dnem spáchání přestupku. O tom svědčí skutečnost, že na největším internetovém archivu Wayback Machine (web.archive.org) není tato stránka vůbec zaindexována. Ani podle českého internetového archivu (webarchiv.cz) není archivována verze z roku 2015, ale jako nejstarší je zde uvedena verze ze dne 23. 6. 2022. Pokud žalovaný rozhodoval na základě webové stránky a neseznámil s ní žalobkyni a nedal jí možnost vyjádřit se k ní, porušil žalobkynina práva podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Intenzita porušení těchto práv je o to vyšší, když žalobkyně zveřejnění webové stránky namítala.
11. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí.
12. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám ověřil **ze správního spisu z rozhodnutí o odvolání** k námitce o nesplnění informační povinnosti o měření rychlosti, že žalovaný odkázal na internetové stránky města Šternberk. K námitce o nejvyšší dovolené rychlosti žalovaný odkázal na obecnou právní úpravu (§ 18 odst. 4 ZSP), podle které je nejvyšší dovolená rychlost v obci 50 km/h, dále na schválení míst k provádění měření rychlosti s údajem 50 km/h v místě přestupku, která je žalovanému známa z věci sp. zn. X, č. j. X (list č. 14) a na stránky www.maps.google.com. Žalovaný shledal návrh na dokazování provedením ohledání místa jako nadbytečný, neboť místo spáchání přestupku je mu z úřední činnosti dobře známo. K navrženému důkazu provedení svědecké výpovědi tvrzeného řidiče vozidla J. K. žalovaný konstatoval, že pan K. měl možnost se vyjádřit, a to jak v rámci podání vysvětlení, tak v rámci správního řízení o přestupku řidiče vozidla, které následně městský úřad usnesením ze dne 7. 3. 2022 zastavil, avšak pan K. se k městskému úřadu nedostavil a k věci blíže nevyjádřil.

14. Soud zjistil, že správní spis neobsahuje žádný výtisk internetových stránek ani jiný důkazní prostředek k nejvyšší dovolené rychlosti ani ke zveřejnění informace o měření rychlosti, obojí v době a místě spáchání shora popsaného přestupku.
15. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
16. K námitce **neprokázání zveřejnění informace o měření rychlosti** vozidel soud uvádí následující.
17. Podle § 24b odst. 1 zákona o obecní policii *obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.*
18. Podle odst. 2 téhož ustanovení *jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stále automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.*
19. Žalovaný k odvolacím námitkám žalobkyně podle správního spisu neprovedl v souladu se zákonem žádné dokazování a neprokával zveřejnění informace městské policie do doby spáchání přestupku. Šlo o vadu správního řízení.
20. Proto si soud od žalovaného vyžádal a přečetl k důkazu při soudním jednání vyjádření Městského úřadu Šternberk ze dne 7. 3. 2024 ke zveřejnění informace o měření rychlosti stacionárními radary na ulici Jívavská včetně informace o stavu webových stránek města Šternberk ke dni 25. 10. 2021.
21. Soud z citovaného vyjádření zjistil, že Městský úřad Šternberk doložil stav zveřejnění informací o měření rychlosti na www.sternberk.eu pomocí služby Webarchiv, kterou provozuje Národní knihovna ČR. Služba Webarchiv nabízí archivaci stavu webu k „záchytným“ časovým bodům. Městský úřad byl schopen dokladovat zpět do minulosti stav webových stránek města Šternberk nejpozději k 3. 8. 2016, a to odkazem na <https://wayback.webarchiv.cz/wayback/20160803024347/http://www.sternberk.eu/bezpecnost/mestska-policie/mereni-rychlosti.html>. Dále nejbližší po inkriminovaném dni, tedy ke dni 25. 10. 2021, kde je odkaz „Jívavská ulice“: <https://wayback.webarchiv.cz/wayback/20211025152635/http://www.sternberk.eu/bezpecnost/mestska-policie/mereni-rychlosti.html>. Obsah obou stránek městský úřad vytiskl do sdělení. Městský úřad dále prohlásil, že informace o měření rychlosti stacionárními radary na ulici Jívavská byla zveřejněna po celou dobu měření od 3. 8. 2016 minimálně do 25. 10. 2021 a byla tedy zveřejněna stále i na webových stránkách, a to i během spáchání přestupku dne 8. 9. 2021.
22. Pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 33/2011-58).
23. Podle rozsudku NSS č. j. 9 As 280/2019-39, platí, že *povinnost uveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně přístupných podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je naplněna i uveřejněním informace v lokálním periodiku dostupném způsobem*

umožňujícím dálkový přístup. Žalovaný na články pouze odkázal, ale neprovedl jimi žádné dokazování, což je v rozporu s judikaturou správních soudů (např. rozsudky NSS č. j. 9 As 280/2019-39, č. j. 2 As 52/2020-46 nebo č. j. 1 As 247/2020-45).

24. Proto v posuzované věci provedeným dokazováním soud v rámci plné jurisdikce napravil pochybení žalovaného, který k odvolací námitce žalobkyně pouze odkázal na webové stránky města Šternberk, ale neprovedl ji jako důkaz v souladu s § 51 a násl. správního řádu a rozsudkem NSS č. j. 1 As 33/2011-58.
25. Soud shledal jako nedůvodnou námitku, že **správní orgány neprokázaly** v místě a v době spáchání shora popsáného přestupku **nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h**.
26. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání námitku žalobkyně vypořádal tak, že odkázal na listinu – schválení míst k měření rychlosti vozidel a dále odkázal na internetovou stránku s mapou.
27. Rozhodnutí žalovaného v této části je nezákonné. Žalovaný v rozporu se zákonem fakticky provedl důkaz internetovou stránkou s mapou, aniž by ho provedl při ústním jednání anebo o dokazování žalobkyni vyrozuměl či jí dal možnost se k provedenímu důkazu vyjádřit. Tím zatížil svůj postup a rozhodnutí o odvolání vadou, která učinila napadené rozhodnutí nezákonné.
28. Žalovaný k odvolacím námitkám žalobkyně podle správního spisu neprovedl v souladu se zákonem žádné dokazování a neprokázal nejvyšší dovolenou rychlost v místě a době spáchání přestupku. Šlo o vadu správního řízení.
29. Proto soud v rámci plné jurisdikce od žalovaného vyžádal a přečetl k důkazu při soudním jednání sdělení Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, oddělení silničního hospodářství (silničního správního úřadu) k nejvyšší dovolené rychlosti v ulici Jívavská v obci Šternberk, směr centrum, ze dne 12. 3. 2024.
30. Soud z citovaného vyjádření zjistil, že Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, oddělení silničního hospodářství kontrolou spisové dokumentace zjistil, že žádná úprava rychlosti jízdy, která byla stanovena přechodnou nebo místní úpravou provozu v uvedeném místě a době spáchání přestupku stanovena nebyla a platilo tedy ustanovení § 18 odst. 4 ZSP o nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci, tedy 50 km/h.
31. Toto zjištění je v souladu se skutkovými zjištěními a závěry podle doloženého správního spisu, jmenovitě oznámením o podezření ze spáchání přestupku Městské policie Šternberk ze dne 25. 10. 2021 a záznamu (automatizovaném výstupu) z rychloměru z téhož dne.
32. Tímto jednoduchým provedením důkazu, kterým soud nenahrazoval ve větším rozsahu činnost správních orgánů, soud napravil vadu odvolacího správního řízení a postavil najisto skutkový závěr o nejvyšší dovolené rychlosti v době a místě spáchání přestupku.
33. Soud neprováděl další dokazování k nejvyšší dovolené rychlosti, protože vyjádření silničního správního úřadu je nejvýše kvalifikovaným důkazem. Další dokazování by bylo nadbytečné, a to jak výpověďmi svědků, fotografiemi a podobně. Skutkový stav již byl po dokazování soudem zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, jak požaduje § 3 správního řádu. Silniční správní úřad nadto nemá na rozdíl od žalobkyně, která je obviněnou z přestupku, zájem na výsledku řízení a motivaci k podání nepravdivé informace; naopak má povinnost poskytnout pravdivou informaci a nemá stejná práva a postavení jako obviněná, která povinnost vypovídat pravdivě nemá.

34. Žalobkyně začala zpochybňovat tento zjištěný skutkový stav až v odvolání. Tím učinila svou obhajobu účelovou a nevěrohodnou. Přirozenou reakcí řidiče nebo provozovatelky vozidla by bylo, kdyby tuto námitku vznesli co nejdříve a nevyčkávali až do odvolací části správního řízení (srov. rozsudky NSS č. j. 3 As 203/2017-29, č. j. 1 As 83/2013-60 nebo č. j. 2 As 214/2016-24).
35. Soud doplnil dokazování žalovaného v tak malém rozsahu, že nenahradil jeho činnost. Toto oprávnění soudu vyplývá z § 77 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 As 24/2015-71 nebo rozsudek NSS č. j. 5 Afs 147/2004-89).
36. Při dokazování ve správním soudnictví je nezbytné nalézat rozumnou rovnováhu, zohledňující princip plné jurisdikce rozhodování správního soudu na straně jedné a snahu zamezit zjevným obstrukcím ze strany žalobkyně (předchozího účastníka správního řízení) na straně druhé (srov. rozsudek NSS sp. zn. 2 Afs 35/2009; i když byl citovaný rozsudek následně zrušen nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2082/09, lze uvedené závěry aplikovat i nadále, neboť tato část odůvodnění nebyla Ústavním soudem zpochybněna). Zmíněný požadavek vyplývá ze zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahu soudů do správního řízení. Účastník správního řízení by měl zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání by se měl obrátit na správní soudy s žalobou. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Není totiž možné, aby se žalobkyně pokoušela napravit v řízení soudním svoji liknavost během správního řízení a teprve v řízení před správními soudy navrhovala provedení nových důkazů namítaje, že skutkový stav nebyl ve správním řízení zjištěn dostatečně (SOCHOROVÁ, Vendula. § 77 [Dokazování]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016).
37. V posuzované věci nešlo o **opomenuté důkazy**, protože žalovaný se k jejich provedení v napadeném rozhodnutí vyjádřil.
38. Takzvané opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo soudem přes návrh účastníků rozhodnuto, případně důkazy, jimiž se soud při postupu podle zásady volného hodnocení důkazů přes návrh účastníků vůbec nezabýval, téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho protiústavnost [čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; k tomu srov. nález sp. zn. III. ÚS 61/94 ze dne 16. 2. 1995 (N 10/3 SbNU 51) či rozsudek NSS ze dne 7. 10. 2009, čj. 1 Afs 76/2009-56, body 31 a 32, nebo rozsudek ze dne 1. 4. 2008, č. j. 9 Azs 15/2008-108]. Jde tedy o procesní situace, v nichž bylo účastníky řízení navrženo provedení konkrétního důkazu, přičemž návrh na toto provedení byl soudem bez věcně adekvátního odůvodnění zamítnut, eventuálně zcela opomenut. To znamená, že ve vlastních rozhodovacích důvodech o zamítnutí návrhu na provedení důkazu nebyla zmínka buď vůbec žádná, či toliko okrajová a obecná, neodpovídající povaze a závažnosti věci [srov. např. nález sp. zn. I. ÚS 2343/08 ze dne 25. 3. 2009 (N 67/52 SbNU 663)].
39. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání na straně čtvrté shledal provedení navrhovaných důkazů (výpovědi řidiče a fotografií dopravní značky) jako nadbytečné, protože skutkový stav považoval za prokázaný. S tímto závěrem se soud ztotožnil, a to po provedení

doplnění dokazování při soudním jednání tak, aby důkazy byly provedeny způsobem souladným se zákonem.

40. Závěrem soud shrnuje, že po doplnění dokazování soudem byl skutkový stav postaven najisto a skutkové a právní závěry správních orgánů obou stupňů v přezkumném soudním řízení obstály. Skutkový a právní stav tak byl bez důvodných pochybností prokázán se zohledněním odvolacích a žalobních námitek. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 24. dubna 2024

Martina Radkova v. r.
samosoudkyně